

Rondelul ctitorilor

Alexandru Macedonski

În zugrăveala-nvechită,
El, searbăd; ea, cu ruje-aprinse,
Biserica de ei clădită
O țin cu degete întinse.

Năluci din vechiul timp desprinse,
Știu viața lor că e sfârșită
În zugrăveala învechită,
El, searbăd; ea, cu ruje-aprinse.

Și nu-și blestemă-a lor ursită...
Dar orice candelă când văd stinse,
Și sfânta slujbă părăsită,
Ei plâng cu lacrimi neîvinse
În zugrăveala învechită.